

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

אמירת מזמור 'לדוד אליך ה' נפשי אשא' בכל יום לאחר מזמור שיר של יום

כתב הרמב"ם בסדר התפילות וז"ל: נהגו מקצת העם לקרוא בכל יום אחר תחנונים אלו שיר מזמור שהיה הקוליים אומרים בבית המקדש באתו היום וקורין לדוד אליך ה' נפשי אשא כל המזמור, ע"כ. המשך בעמוד השלישי

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

אלה מסעי (כמדבר לג. א)

מובא במדרש (רבה ותנחומא) על פסוק זה, וז"ל: מָשַׁל לְמִלָּךְ שֶׁהָיָה בְּנוֹ חוּלָה הוֹלִיכּוֹ לְמָקוֹם אֶחָד לְרַפְאוֹתוֹ, כְּשֶׁחִזְרוּ הַתְּחִיל אָבִיו מוֹנֶה כָּל הַמַּסְעוֹת, וְאוֹמֵר כָּאֵן לְשִׁנּוֹ, כָּאֵן הוֹקֵרְנוּ, כָּאֵן חֲשִׁשְׁתָּ אֶת רֵאשִׁי. כִּד אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשְׁה, מִנֶּה לָהֶם כָּל הַמְּקוֹמוֹת הַיֵּכָן הַכְּעִיסוּנִי, לְכָד וְאָמַר: אֵלֶּה מַסְעֵי.

ופירש 'מהרז"י וז"ל: אחר שנתרפא הבן וחזר בשמחה, היה מספר מה שקרה לו סיבות של צער בדרך. והנמשל על חולי הנפש, והבן אלו ישראל, שהיו חוטאים וחולים עד אחר פעור, כמ"ש כי כל האיש אשר הלך אחר בעל פעור השמידו ה' אלדיך מקרבך ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום ועד שבאו לארנון שעשו תשובה ונתרפאו, עכ"ל.

ובספר יעץ יוסף כתב ע"ש ה'אלשיך' בזה"ל: כך אמר לו הקב"ה למשה מנה להם כ"י. משום שבמסעות אלו אירע ברובם צרות אשר מצאו בהם. לכן שב ה' ומוזכרים כביכול כמצטער על אשר נצטערו בכל אחד מהמקומות, עכ"ל.

ומהר"ד עדני זצ"ל ב'מדרש הגדול' הביא מדרש זה בלשון אחרת וז"ל: מה ראה משה לכתוב את המסעות, משל למלך שהיה בנו חולה והולכו ממקום למקום לרפאתו, וכיון שהיה חוזר לביתו, התחיל אביו אומר לו, כאן ישבנו, כאן אכלנו, כאן שכבנו, כאן חששת את בראשך. כך אמר הקב"ה למשה, מנה כל המקומות שהלכו בהן ישראל, כדי להודיע איכן עשו ישראל רצונו של מקום. איכן שמרו את השבת, איכן קיבלו את התורה, איכן חטאו, לכך נכתבו כל המסעות, עכ"ל.

מפירושו מהרז"י למדנו שני דברים המחברים זה לזה. האחד בעת שמחה הזכיר לו אביו את הצער שנצטער. והשני, הזכיר לו אביו מהי סיבת רפואתו.

והטעם לזה הוא, כי כשאדם מצטער אין ראשו פנוי וכלי קיבול לתת דעתו על סיבת סבלו, מעין מה שאמר חז"ל 'אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורין'. ואפילו יתן דעתו על זה או ישמע האחרים מה שהן אומרים לו. עדיין לא יתיישבו הדברים בראשו מחמת טרדתו, מעין מה שפטר חכמים חתן ביום חופתו מלקרות ק"ש.

ומפירושו האלשיך למדנו. כמה חשוב הבעת רגשות בין אב לבנו, וזאת על אף ידיעת הבן בדאגתו של אביו אליו. שהרי ידעו ישראל שה' הוא זה שגאלם והצילם ארבעים שנה במדבר וכ"י, ועם כל זאת, צוה אביהם שבשמים למשה, תזכיר לבני התלאות שפקדום שידעו שצער גדול נצטערתי בצערם. וזה מעין מה שאמר חז"ל, "הרואה מקום שנעשה לו נס (או לאביו או לרבו), מברך שעשה לי נס במקום הזה". כלומר, ראה ה' בסכנתי והצילני. וזה אחד הדברים אשר היה דגלם הצנוע של זקנינו וזקנותינו לזכור ולהזכיר הטובות אשר עשה ה' עמם, ללא הרף וללא מעצור. ודבר זה גורם לאדם להעריך ולהתקרב למי שגמלו חסד ודאגתו עליו. וכפי שמצינו שכל עם ישראל בכה על אהרן הכהן כשמת שנא' ויבכו אותו כל העדה, שהיה משכין שלום בעם וכ"י.

ומלשון ה'מדרש הגדול' למדנו אופן הסתכלות נוספת וחשובה לחיינו. הקב"ה מבקש ממש להזכיר את בני ישראל, כל מקום שהיו בו, מה עשו בו, אם לטוב ואם למוטב. וכל זה למה? אפשר, משום שהמקום גורם לאדם השפעה אם לרעה ואם לטובה. וכאשר מתבונן האדם בכל מקום ומקום, יודע לתקן ולשום דרכיו להבא, א. לבל ישל שיהיה ממקומות אלו ודומיהן וכשומר שעינו פקוחא לכל אויב ואורב, ב. לנצל הזדמנויות להתקרב אליו יתברך.

ורגליו אנו לומר, אם באנשים גדולים בעלי דעה כך, על אחת כמה וכמה כשעסקינו בחינוך ילדינו שיש לנו להיזהר ולעשות שלושת הדברים הנ"ל. א. להזכיר לבן בשעת שמחתו היינו לאחר שחלף ועבר זמן מעת חטאתו, את אשר עשה והפסיד ממעשיו, ומה עזר לו לצאת ולסגת ממעשיו. אך זה יש לעשות כאשר מקיים גם את הדבר השני שהוא: ב. חיזוק הקשר האבהי בן אב לבנו, אשר נגרם רק כאשר האב לא חוסך במילים, ומביע רגשותיו על כאבו לבנו כאשר חוטא, ושמתו בבנו כאשר עושה רצון השי"ת. ובנוסף לזאת יעשה האב בשעת תוכחתו לבנו את הדבר השלישי שהוא: ג. יסביר לבנו כמה המקום גורם וכמה כח השפעה יש מהסביבה, שע"י יקיים הילד בעצמו ימנע רגלך מנתיבתם'. וע"פ הנ"ל מתפרש יפה הפסוק 'והשיב לב אבות על בנים, ולב בנים על אבותם' (מלאכי ג. כד). שכאשר שב לב האבות על בנים, ממילא לבו של הבן שב לאבותיו. ויזכה האב שיקויים בבנו, ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמול שקדים, אכ"י.

לחזרי משפחות חזית חיקרים, ולכל קוראי העלון הנחמדים

עת יצא תלמידי חכמים לחופשה, ודואגים אתם לשלומם ובריאותם. בל תשכחו שסכנות חרות, גדולות ורבות מסכנות חגוף. על כן תנו עיניכם ולבכם על ילדיכם, וראו חזק חם מסתובבים ולחזק חם חולכים.

בדרכיהם אתהלך....

גלות קשה וארוכה אך אור בקעה המנהירה (חלק א')

קינאת הגוים הערבים בתימן היתה לבלי קץ. מחוקי דתם היה להשפיל ולבזות את היהודי באשר הוא. על כן אחד מחוקי האיטלאם היה, שאין ליהודי לרכב על חמור אלא אם כן רוכב הוא כאשר יושב כולו לצד אחד של החמור, שעל ידי כך יפול בקלות מהחמור ולא יחזיק מעמד ברכיבתו עליו. וכל זה גזרו, בכדי שהיהודי ירגיש מושפך ומבוזה בעיני כל.

באחד מן הימים הגיע מאן דהו לתימן והציע אופניים למכירה. שלום גמליאל שהיה אז צעיר לימים ואשר היה לו קשר עם המלכות, חפץ היה לרוכשם. אך מכיון שחשש שלא יסכימו למכור לו היות והנו יהודי, על כן שלח את חברו המוסלמי שירכוש אותם בעבורו. שלום גמליאל שהיה חכם ומכיר בחוקי הגוים נזהר ולא רכב עליהם, אלא פנה למלך בבקשה דרך שאלה (כי בדרך בקשה לא יעלה על הדעת שיהודי אשר כל אורחות חייו נרדפים ונשפלים במשך מאות בשנים, יעזו לבקש לרכב על אופניים. אם יבקש עלול להיות חשוד כמורד במלכות וכמבזה את האיטלאם, יעמוד בפני סכנת חייו ועלילות על אחיו היהודים. לא כן הגשת שאלה שסכנתה פחותה, לפיכך שאל שאלה מנומקת בנימוקים משכנעים ומראים שלא מתכוון לפרוק מעליו את עול ההשפלה הרובץ על היהודים, וגם שומר על כבוד המוסלמים).

בהקפדה במחשבה ובזהירות מרובה ניסח את שאלתו אל המלך כך:

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

האם הוד רוממותו ירשה לי לרכב על אופניים לנסיעה דחופה, הואיל ותועלתם מרובה משלושה סיבות. האחת: העדר ההוצאה הניתנת לבעל חי תבן ומספוא. השנייה: מהירות המרוצה ויגיעת הרגלים בהפעלתם, היא כמי שרץ ברגליו ואינה נוגדת את הגזירה שנגזרה על היהודי שלא לרכב על חמור כששתי רגליו מצד אחד, הואיל ויש כאן גיעה בהפעלת האופניים בשתי הרגלים כאילו שאני רץ ברגלי, אין בזה התנשאות. והשלישית: הואיל ותועלת כל האזרחים היא חפצו ורצונו של המלך, על כן העזתי לשאול את השאלה הזאת, היות ויעזור לי דבר זה להודרו בענייני של המלך. את הנימוקים האלה כתבם באגרת השאלה, גם מתוך מחשבה נוספת. שאם לא יצליח להשיג את המטרה בעניין האופניים, יהיה בכוחם של הנימוקים האלה, להכשיר את הקרקע ולהועיל בעניין אחר.

את אגרת השאלה הזאת מסרה עם מתנה ראויה, לידי אלקאפי מוחמד בן אחמד מטהר, אשר מידת שנאתו ליהודים לא הייתה גדולה, אך גם לא אהבתם. הוא היה מקבל שוחד על אף שהיה מלומד. והוא היה נמנה על אנשי אלדיואן היושבים ראשונה במלכות, ממונה לענות על הבקשות של אנשי צנעא יהודים ומוסלמים.

שלום ביקשו, תבחן בעצמך את המצב, ותראה בתבונתך מה לעשות. מוחמד חשב והחליט לשאול עקרונית את אנשי המלוכה הממונים על זאת, מה עליו להשיב לשאלה זו. פנה מוחמד לראש הדיואן ושאלו, מה דעתך על שאלה זו? השיבו ראש הדיואן, איני יודע מה לענות על שאלה כזו.

פנה מוחמד ושאל את אלעמרי זויר המלך, מה דעתך על שאלה זו? השיבו אלעמרי, שאל אתה בעצמך את המלך על פה, והודיעני מה השיב המלך.

אנחנו לשון

נְפֹחַ – מה שכיחם אומרים נְפֹחַ.

לרפואה ובריאות איתנה
יוסף בן משה
מתוך אריכות ימים ושנים

תפארת בנים

זכה בהגולה במבצע
"מרבנים שלום בעולם"
התלמיד היקר ה"ה
יהודה נחמן
ינאי
ניי
יהא רעוא
שיעלה מעלה מעלה
בדרך ארץ ומדות טובות
כהאבות והאמהות, אכ"ר

עבר קציר פלה קיץ ואנחנו לוא גושענו

מתוך מדרש אשירי למהר"ר שלום קרח זצ"ל
יאה לזמן ונאה לכל העם עמי מ"ז

ויאמר ה' אל אברם' (בראשית יב. א), זהו שאמר הכתוב 'מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה' (שיר השירים ז. יא). מהו 'מים רבים' לא יוכלו לכבות את האהבה? את מוצא, כל מי שהוא אוהב את השם באמת, אפילו יעברו עליו כמה מיני יסורים וכמה מיני פורעניות לא יבטלו אהבתו למקום ולא ישבשו דעתו. מניין אתה למד? מאברהם. אנפ"י שכמה צרות עברו עליו וכמה יסורים בשביל כבוד שמים, אנפ"י כן עמד באהבתו למקום ולא נשתנית דעתו, אלא אדרבה היה מוסיף אהבה וחובה למקום ב"ה. לכך קראו הקב"ה אוהבו, שנאמר יזרע אברהם אוהביו (ישעיה מא. ח). וזהו מים רבים וכי, כינוי לצרות ולאומות העולם, כמ"ש יאל תשטפני שבוטל מים ואל תבלעני וכי (תהילים טט. טו). ואומר ילולי ה' שהיה לנו וכי 'אזי המים שטפוני וכי 'אזי עבר על נפשנו המים הזידונים' (תהילים קכ"ד).

אמר אברהם לפני הקב"ה. רבש"ע, מתירא אני שמא לא ילכו בני בדרכי ולא יסבלו היסורים ולא ימסרו עצמן על קדושת שמך הגדול. אי"ל הקב"ה. 'והיה ברכתי' (בראשית י), כל צאצאי מעיך יהיו כמותך. בוא וראה מה כתיב בישראל, 'תשיבנו אחר מני צר, תתנו כצאן מאכל, תמכור עמך בלא הון' (תהילים מ"ד) וכל שאר המזמור. מה כתיב לבסוף, 'כל זאת באתנו ולא שכחנוך, ולא שקרנו בבריתך'. ילא נסוג אחר לבנו! אשריהם ישראל שתפטו אומנותן של אבות ועמדו בדרכיהם והלכו בנתיבותיהם.

אמרו במדרש (שיר השירים רבה), אמרו ישראל לפני הקב"ה אנפ"י שתשים אנחנו מרוב היסורים והצרות בגלות, אנו מקוים לך ומצפים לישועתך ומיחדים שמך שתי פעמים ביום ואומרים ישמע ישראל וכי שני 'איני לדודי ועלי תשוקתי' (שיר השירים ז. יא) ע"כ.

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואה ובריאות איתנה
חיים בן שלמה
מתוך אריכות ימים ושנים

לזש"ק
שלום בן יעקב
ומירב טליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

יכתב משה את מוצאיהם למסעיהם (במדבר לג. ב)

לרפואה ובריאות איתנה
סעדיה עדי בן שלום צוברי
מתוך אריכות ימים ושנים

מהליכות אבותינו

מעשיהן החולין, לחיזוק
האמונה

כתב ביעיני יצחקי (ח"ג אות ג)
וז"ל:

בתימן היו נוהגות הנשים (וכן
הקטנים) לשבר גרעיני המשמש
המרים, שאחרי כן שורים
אותם במים כמה ימים, וקולין
אותן לצורך שבתות
שאחריהם. ושמעתי שיש
אומרים שהטעם על שם "על
שבר בת עמי השברתי" (יהוה
ת. כא).

ועל דרך זה אולי יש לומר
שהוא גם על שם "אשרי
שיאחז ונפץ את עולליך אל
הסלע" (תהלים קל"ז ט).

ויתכן עוד שזה לרמוז כשם
שהגרעינים המרים האלה
נעשים ראויים לאכילה, כמו
כן יוציאנו הקב"ה מהגלות
המרה הזאת, וצום מר זה
ייהפך לשמחה, עכ"ל.

יתבאר ע"ד משארז"ל, כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאותי. כי עתידים ישראל שילכו במדבר ויעשו להם נסים כימי יציאתם ממצרים, וזהו ייכתוב משה את מוצאיהם שיצאו מארץ מצרים. וכי תימא למה נכתבו? לזה אמר 'ואלה מסעיהם למוצאיהם', כלומר אלה מסעיהם יהיו לעתיד למוצאיהם מן הגלות.

אי נמי, כמה שנודע כי הליכת ישראל במדבר היה לתקון גדול להכניע תוקף סטרא אחרא אשר שם, ולברר ניצוצות הקדושה אשר שם, לתוקף הקליפות אשר במדבר, שמה הוצרכו כל צבאות ה' ס' רבוא כולם ומשה ואהרן והארוך, וזה שנאמר 'ויאמר ה' קומה ה' ויפוצו אויבך'. ומנין היה להם אויבים בכל מסע, שהיה מרע"ה אומר כן? אין זה כי אם על הקליפות שהם אויבי ה'. וכמו שביררו ארץ מצרים, כן היו מבררים במדבר, וזהו אלה מסעי בני ישראל שהיו נוסעים ומבררים. והוצרך שיהיו לצבאותם ביד משה ואהרן לצורך תקון גדול. וזהו ע"פ ה', שהוא יודע תעלומות כמה זמן צריך בכל מסע ומסע.

והנה מצאתי בשם המקובלים שכשיקרא האיש הישראלי בתורה נביאים וכתובים בעיני האומות, מברר ניצוצות הקדושה בעדן דעסיק בהן. והראיה מדברי הזוהר, דאמר הינוקא, חזינא דעמון ומואב מתגרו בכך לפי שהיו עוסקים בענין עמון ומואב. ועל ההקדמה הזאת אפשר שזהו ייכתוב משה את מוצאיהם, ר"ל מוצאיהם, שהיו מוציאים ומבררים ניצוצות הקדושה במסעות אלו ע"פ ה'. וא"ת מאי דהוה הוה והאינדא למאי כתיבניה? לזה אמר 'ואלה מסעיהם' שנכתבו 'למוצאיהם', הכונה דע והבן מה שחזרו ונכתבו הוא למוצאיהם, ר"ל שאח"כ בקריאתם מוציאים ניצוצי הקדושה שיש בהם, דע"י קריאת הגבר מגעת במסעות ועוד יוציא לאור גי' הקדושה מהם ומהמונם.

ועוד טעם לשבח על ייכתוב משה' דאם איש הישראלי בקריאתו מברר, עאכ"י מרע"ה בכתיבתו ודאי היה מוציא לאור ניצוצות הקדושה בכתיבה ובכונה.

עוד אפשר לומר, כי מסעי בני ישראל ס"ת שם יל"י שם משמות ע"ב, וזה ה' הוא מעלה ניצוצות העשיה, כמ"ש רבינו האר"י וזה אומרו 'אלה מסעי בני ישראל' שפסל כל המסעות. לפי שאלו המסעות היו בני ישראל בכללותיהם ויצאו מארץ מצרים ערות הארץ ועכ"ל לא היה בהם גילוי עריות והיו גדורים מהעריות, וזכו שהיו לצבאותם מיוחדים, ומזה נודע ערכם וערך גדולת נשמתם.

וע"י ששמרו ברית קדש, זכו להיות ביד משה ואהרן המלמדים אותם דרכי ה', לזה עשו והצליחו במסעות לברר ניצוצי הקדושה.

עוד אפשר לומר, שירמוז שתכלית יציאת מצרים לפני הזמן הוא בעבור ריבויים שריבויים השלים הזמן, וע"כ זכו לרכוש גדול. וזהו הטעם שלא גאלם הקב"ה כי היה ע"י ה' היה השלל קדש כמו יריוו כמ"ש רבני אשכנז וגם אלו היו ישראל תי' שנה במצרים, לא היה עוד שעבוד מלכיות ותכף היו באים לא"י דלא אירע כל מאורעות קשות שבמסעות. וז"ש 'אלה מסעי בני ישראל', כלומר סיבת המסעות דאלו וגילגולן גם שעבוד ד' מלכיות הנרמזים בר"ת 'אלה מסעי בני ישראל', אידום, מ"די, ב"בל, י"ון, הכל היה סיבה אשר יצאו מארץ מצרים לפני זמנם. ונרמז באמרו, אשר יצאו כלומר מעצמם, הכוונה טרם כלות זמנם ממש תי' שנה. וכי תימא וכי ח"ו הקב"ה קיים זורתו? לזה אמר 'לצבאותם', שהיו רבים ועשו כל מה שעושים ס' רבוא לבד צ"ת שנה וצדיק הוא וצדיק דינו. תדע, שיצאו ע"י משה ואהרן כדי שיזכו ברכוש, ואלו יצאו ע"י ה' לא היו זוכים ברכוש. וכי תימא למה נכתבו אלו המסעות שיש בהם גנות ישראל? לזה אמר ייכתוב משה'.

והענין שכתב מ"ו אלעזר נחמן פואה זלה"ה על מה שארז"ל דאם אומרים שמועה מפיו שפתותיו דובבות בקבר כלך כשמספרים בגנותו מצטער בקבר ויש כפרה, וזהו שאנו אומרים בהגדה 'מתחלה עובדי ע"ז היו אבותינו, גם שנינו ג' מלכים אין להם חלק לעה"ב. כי בסיפור זה וכיוצא, הו' להן כפרה. וז"ש 'ייכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם', שע"י כתיבה זו בס' התורה וקריאת ישראל, הם מוציאים לדור המדבר מאפלה לאורה ומיגון לשמחה, שמתכפר להם חטאתם יום יום, וזה היה תכלית הכתיבה, וז"ש 'ייכתוב משה את מוצאיהם', העיקר היה את מוצאיהם, יציאתם מן החטא, למסעיהם ממה שחטאו במסעות. וזה היה ע"פ ה', דמרע"ה לא היה רוצה לכתוב, כמשא"ל שלא להזכיר גנות ישראל.

ובזה מצינו טעם לשבח על מ"ש 'ושם רשעים ירקבי' לא הזכירם בשמם, דאלו הזכירם בשמם אף לרעה, היה להם כפרה ואינם כדאים לזה.

(ירוע יעקב' למהר"ץ בן יעקב צוק"ל)

פניני הלכה

המשך מעמוד ראשון

ומהר"ץ בעץ חיים (ח"א עמי עא): העלה את דברי הרמב"ם והוסיף וז"ל: וכי מהריצ"ע ז"ל שכי"כ בס' זכירה וכ"ה בכל התכאלי"ל. ובמזמור זה יש כל אלפא בית"א חוץ מגי' אותיות והם בוי"ק שהוא לשון ריקות מתשובה וממע"ט וחזר דוד ורפאה וכפל גי' אותיות אר"י ומצינו בתשובה לשון רפואה ארפא משובתם (עיין רד"א וכ"כ רבי סעדיא). ומהריצ"ע כי מזמור זה נעדרו ממנו גי' אותיות שהם בוי"ק להורות שהאומרו בכוונה ניצול מגיהנם הנמשל בבוקה ומבולקה וג"כ בוי"ק מנין גיהנם ונכפלו בו גי' אותיות שהם פאר להורות כי האומרו בכוונה יזכה לחזות בנועם ה' כחתן יכהן פאר אשר אין למעלה ממנו ושוב מצאתי כן בספר שערי ציון.

וכתב בבארות יצחק (הג' סדר היום אות יט) וז"ל: ובכל בו הלכות תפילה סימן ע"ו וכן בא"ח שם אות ה' העתיקו גם כן דברי הרמב"ם בזה. ויש להעיר שמזמור לדוד אליך כתוב בספר תהלים אחר מזמור שיר של יום ראשון שהוא לדוד מזמור וכ"י (תהלים כד-כה).

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי
ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב יוסף נחום זצ"ל

נולד בשנת תרי"ט בערך, בנו של מארי יחיאל נחום המפורסם מעיירת שגאדרה. תלמיד חכם מובהק ושוחט ובדוק מומחה. לאחר שאביו עלה לארץ ישראל מילא את מקומו בתפקידו לפקח ולבדוק את השוחטים ואת הרבנים.

ניחן בבקיות וחרירות גדולה בכל תחומי התורה. היה חזן קבוע ומשורר בסעודות מצווה ועוד. נחשב לאחד מגדולי בעלי השירה והתפילה בתימן. נהג לעלות לצנעא ללמוד עם הרב הראשי מארי יחיאל יצחק הלוי. עניו ומאיר פנים לכל אדם. מעולם לא ראו אותו מדבר עם מישהו ופניו עצבות אלא תמיד דיבר עם כל אדם בסבר פנים יפות. כשנתמנה לרב קהילת כוחלאן הביא את כל בני משפחתו מהעיירה שגאדרה לכוחלאן. עלה לא"י והתגורר ברחובות.

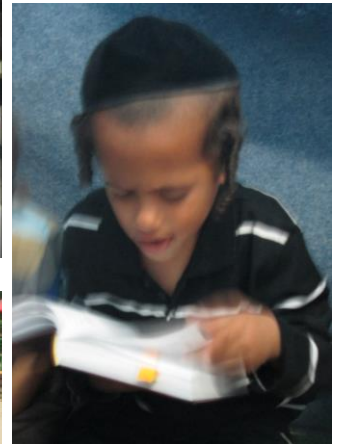
נפטר בשנת תשי"א
בחיי אביו

תפארת בנים

מחמת
כל עצמותי תאמרנה
התמונה לא ברורה

לכבוד הילולת האור החיים הקדוש

תלמידי מכינה ב' אשר חגגו
בכ"ט סיון מסיבת סידור
מיד לאחר מכן הביאו כמה
מהם את הסידור להתפלל
מתוכו לקיים בהם אותיות
מחכימות
אשריהם בנים של-מלך!

כיתה ג' מתרעננים בטיילת

כיתה ב' נופשים בבית מחנכם

התודה...

ו- הברכה...

לידידינו היקר השקט והענוני,
אשר רבו מעשייו אך בסתר
כל פעולותיו

ה"ה בנימין יהב הי"ו
יהא רעוא שייזכוהו ה'
לראות ברכה בעמלו,
וכל מחשבותיו הטובות,
במהרה יוציאים ה' לאזרות.
ויאריך ימים ושנים בבריאות
איתנה ובמאור חיים, ויראה
כל זרעו זרע ישרים מבורכים,
קדושים וטהורים, עושים
רצון יושב שחקים, אבי"ר.

כיתה א' לכבוד ראש חודש

מרכת מסי'אנא סבא וד'א יאה
נאחא אנפסחת אהרון ה"ו
ארלא הולדת נאט
יה"ר שניכו אדגלו א'תורה
אנאות לחופה ו'אמצים סוביס

בשבועות האחרונות היתה פעילות רבה
עם תלמידי התי"ת. אך מכיון שאין די
מקום בגיליון יובאו אי"ה בלי"נ
בשבועות הבעלי"ט

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com

ניתן להקדיש את העלון להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת
שם אחד- לשבוע 50 ש"ח. לארבע שבועות 150 ש"ח.
לשנה- הוראת קבע של 50 ש"ח למשך שנה.
לפרטים במזכירות התי"ת: 03-9097022